

[Westermann.]

strækkeligt til Flaadens øvrige Enheder. Som jeg udtalte i Gaar, finder jeg det derfor urigtigt at forcere Bygningen stærkere, end at man kan skabe det fornødne Personel til Betjeningen af disse Fartøjer. Jeg takker derfor Ministeren for det Tilsagn, han gav om at bestræbe sig for, at Personeltilvejebringelsen kunde gaa i Trit med Materielopbygningen, saaledes at vi kan forvente, at der ved Opbygningsperiodens Udløb findes det tilstrækkelige Personel til det Materiel, der er paatænkt, dog med Undtagelse af det Antal Undervandsbaade, hvormed det hele nu er blevet forøget.

Vedrørende Torpedobaadene af Søriddertypen, som Ministeren sagde var 26 Aar gamle, vil jeg sige, at det er ikke Alderen, der er enebestemmende, Spørgsmaalet er ogsaa, hvilken Vedligeholdelse de Skibe har faaet. Der kan inden for en bestemt Skibstype selvfølgelig ske tekniske Forandringer i Kravene, men jeg tror ikke, man med nogen Ret kan hævde, at der inden for denne Torpedobaadstype er sket saadanne Ændringer i de tekniske Krav, at man kan sige, at dette er en uanvendelig Baadtype. De Oplysninger, jeg har faaet, er fra den samme Sagkundskab som den, den højtærede Minister har henvendt sig til, nemlig Marinens Skibstilsyn, jeg formoder, det er dér, den højtærede Forsvarsminister har hentet sine Oplysninger, andetstedsfra kan jeg ikke tænke mig, det er. Skibstilsynet har givet den Oplysning, at disse Baade kan holde 6—10 Aar til, med Hovedreparation, der vil koste som Maksimum 200 000 Kr. pr. Baad, formentlig ikke mere end 175 000 Kr. Det er ikke alene min personlige Anskuelse, jeg har bag mig noget af den efter min Mening bedste Sagkundskab — det er ikke den højeste Sagkundskab, men Flaadens bedste Sagkundskab —, naar jeg mener, at denne Type er fuldkommen anvendelig, og at det er ønskeligt at bevare den.

Hvis de Tal, jeg har faaet opgivet fra kompetent Side, ikke skulde være rigtige, hvis den Hovedreparationssum, der er Tale om, og det Antal Aar, der er nævnt, ikke er rigtig, vil jeg gerne bede den højtærede Minister om at fremkomme med en Berigtigelse. Bekostningen ved Hovedreparationen af disse Fartøjer beløber sig ikke til mere end en Tolvtedel af, hvad en ny Torpedobaad koster.

Jeg forstod paa Ordføreren for Det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Rager, i Gaar, at han fuldkommen gav Tilslutning til, at saa mange Enheder som muligt blev repareret, saa at de kunde gaa ind i Bevogt-

ningstjenesten, og jeg vil gerne bede det ærede Medlem Hr. Rager om i Dag at underbygge denne Tilslutning til det, jeg her har fremført.

Med Hensyn til Kystdefensionen indrømmede den højtærede Forsvarsminister, at der til de 11 Værker, Kystdefensionen bestaar af, kun er afsat 8 Linieofficerer, altsaa ikke engang 1 Linieofficer til hvert Værk. Den højtærede Minister tilføjede, at der ganske vist skaffedes nogle Reserveofficerer, som fik Uddannelse, men det er Reserveofficerer, som man ikke har inde til stadig Uddannelse; engang i deres Ungdom, da de aftjente deres Værnepligt, fik de en videregaaende Uddannelse og blev udnævnt til Kystløjtnanter; der er ingen Penge til at supplere deres Uddannelse, og det er desuden et meget begrænset Antal Reserveofficerer, der vil kunne blive Tale om. Jeg har omtalt det Budget, Kystdefensionen har, og det rummer ikke Mulighed for at skabe en Personelbestand, der blot nogenlunde vil kunne sørge for en rimelig Betjening af Kystdefensionen og dens Skyts.

Om Batterier paa Stevns, som jeg mener vilde være et vældigt Aktiv i dansk Forsvar, sagde den højtærede Minister, at disse vilde jeg formentlig ikke hævde kunde forhindre et Bombardement af København. Nej, det vil jeg ikke, for der kan blive sat saa store Stykker ind, at disse relativt stærke Batterier paa Stevns bliver mindre og eventuelt nedkæmpes efter en større Kamp; men de har dog Evnen til at modsætte sig et Bombardement af København, hvad der, som jeg har nævnt, i Øjeblikket overhovedet ikke findes nogen Mulighed for at modsætte sig.

Jeg skal fremføre et saadant Eksempel som Dardanellerne, hvor det meget ældre Skyts, der dér var Tale om, med stor Effektivitet i Forbindelse med Minespæringer kunde forhindre de vældige forenede engelske og franske Flaadestyrker i Passage gennem et Farvand, som af Udstrækning praktisk talt er det samme som det Farvand, det her drejer sig om. Her vil være relativt gode Kanoner, Ammunitionen er i Orden, og som enhver ved, er Batterier paa Landjorden saa meget stærkere end Skibe, at vi maa have Lov til at sige, at en Anvendelse af et Beløb, som ligger omkring 1 Mill. Kr., vilde give et overordentlig kraftigt Forsvar i hele Køge Bugt og i høj Grad vanskeliggøre det at føre et Angreb direkte ind paa København.

Den højtærede Minister mener, at nogle Undervandsbaade anvendt i Køge Bugt vilde være bedre over for disse gamle